

Р. - 82-405
Възниква спорът от съдебно-гос.
архива на г-н. ба. за 8 м. 6
платен из 15 лв. мес. из 10 лв. мес.
или неустойката от 1000 лв.
Варна. 13.04.17

1076/17
12.04.17

ЧРЕЗ
ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД
ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ
т.д. № 865/2009 г.

ДО
АПЕЛАТИВЕН СЪД - ВАРНА

ЖАЛБА

от Лъчезар Митков Бажлеков ЕГН 6704213422
адрес за кореспонденция: град Варна, ул."Д-р Заменхоф" №12, ет.2,
офис 2

ПРОТИВ

Определение №1120/11.04.2017 год.

пр.основание: чл.729, АЛ.3 ТЗ

Уважаеми г – да Апелативни Съдии,

В ТР под №20170411143716 е вписано определение №1120/11-04-2017 год. по т.д.№8656/09 год. по описа на ВОС. В същото, съгласно разпоредбата на чл.729 ТЗ е посочено, че подлежи на обжалване в 7-модневен срок от вписването. Поради обстоятелството, че е отказано да бъде извършена промяна в изготвената сметка за разпределение, чрез вписване на вземането ми като синдик на длъжника, за мен съществува

правен интерес от обжалването на същото. Подавам настоящата жалба в законоустановения срок.

По т.д.№865/09 год. по описа на ВОС бе изготвена частична сметка за разпределение №3 от 27.02.2017 год. В законоустановения срок възразявах по така изготвената сметка, като помолих да бъде нанесена корекция в същата. В подаденото възражение съм изложил подробни мотиви. В краткост същите се състоят в това, че на 07.03.2014 г. бе проведено събрание на кредиторите, на което бе взето следното решение: „**ОПРЕДЕЛЯ** окончателно възнаграждение на синдика Лъчезар Митков Бажпек в размер на 4 % от стойността на осребрените активи.” Решението на СК е влязло в законна сила и подлежи на изпълнение.

Във възражението съм посочил и редица свои действия, чрез които съм опазил имуществото на длъжника, спестил съм разноси в производството по несъстоятелност в размер на стотици хиляди левове, активно съм участвал в изготвянето на оздравителен план, както и съм продал имущество на длъжника на значителна стойност над определената оценка.

По така подаденото възражение бе представено становище от новия синдик, който потвърждава изложеното от мен във възражението. Горното се потвърждава и от находящите се по делото документи и доклади. В становището си синдик Т.Ненов заявява основателността на моята претенция, като предоставя на съда възможността да измени сметката за разпределение или да бъде съставена отделна сметка само за моето вземане.

По делото има подадено и становище, в подкрепа на моето вземане и от останалите кредитори, които гласуваха решението на 07.03.2014 год. В същото те потвърдиха своята воля, изразена в решението на проведеното на 07.03.2014 год. събрание на кредиторите, да ми бъде определено окончателно възнаграждение в размер на 4 % от стойността на осребрените активи.

Въпреки подаденото възражение, както и изразеното становище от г-н Ненов и кредиторите, гласували решението на 07.03.2014 год., ВОС е отхвърлил моето възражение. Считаю, че мотивите за отхвърляне на моето възражение са незаконосъобразни и неоснователни, като излагам следните аргументи.

В мотивите към определение №1120/11.04.2017 год. считам, че ВОС е извършил неправилно и незаконосъобразно тълкуване, както на волята на кредиторите, така и на чл.661 ТЗ и чл.679 ТЗ, като същото противоречи и на Определение №756/11.11.2014 год. по ч.т.д.№666/14

год. по описа на ВАпС. Съгласно чл.661 ал.5 ТЗ окончателното възнаграждение на синдика може да се определи като процент от стойността на осребрените активи, а съгласно ал.1, изр.2 – решението може да бъде взето и преди приключване на дейността на синдика. За да гласуват решението на 07.03.2014 год. кредиторите са взели предвид моите действия, с които е било опазено имуществото на длъжника, били са спестени разноски в производството по несъстоятелност в размер на стотици хиляди левове, активното участие в оздравителния план и др. Освен това, след проведени разговори с един от кредиторите, бях договорил да се внасят в дружеството постъпилите суми от домуващите лодки на неговия понтонен кей, който се намира в пристанището на гр.Бяла. Също така в качеството си на синдик успях да постигна продажна цена в размер на около 160 000 лева над определената оценка, а организираната от мен охрана, спестяваща разходи в размер на около 4000-5000 лева ежесечно продължава да действа и към настоящия момент. През по-голямата част от този период, в качеството си на синдик не бях получавал възнаграждение, за да има суми за охраната на имуществото на длъжника. В чл.661 ТЗ няма ограничение относно активите, от които да бъде изплатено възнаграждението на синдика, както и времето за неговото изплащане. ВОС неправилно и незаконосъобразно е направил стеснително тълкуване, както на нормите на чл.661 ТЗ, като и на волята на кредиторите, гласували решението на 07.03.2017 год. По настоящето също същите изрично са потвърдили своята воля, изразена в решението от 07.03.2014 год., че поименно на мен следва да бъде изплатено окончателно възнаграждение като процент от стойността на осребрените в настоящето производсто активи. Ограничаването на активите, както е извършил тулкуване ВОС е в пряко противоречие както на волята на кредиторите, така и на чл.661 ТЗ. Всяко несъгласие с решението на събранието на кредиторите подлежи единствено на отмяна по реда на чл.679 ТЗ. Тъй като решението на събранието на кредиторите е влязло в законна сила, същото подлежи на изпълнение.

През 2014 год. бе изготвена сметка за разпределение №2. В същата бе включено възнаграждението на синдика, взето на горепосоченото СК на 07.03.2014 год. Сметката бе одобрена с определение №3680/23.09.2014 г. на Окръжен съд Варна, ТО по т.д.№865/2009 г.. От един от кредиторите бе подадена въззивна жалба. С Определение №756/11.11.2014 год. по ч.т.д.№666/14 год. ВАпС потвърди определение №3680/23.09.2014 г. на Окръжен съд Варна, ТО по

т.д.№865/2009 г. В мотивите си ВАпС изрично посочи, че определянето с решение на Събранието на кредиторите от 07.03.2014 г. на окончателно възнаграждение на освободения синдик и неговия размер не могат да бъдат коментирани, тъй като решението е влязло в сила и обвързва длъжника и кредиторите. Решението на СК е поименно, т.е. обвързва именно моето име и касае действията ми, чрез които е опазено имуществото, както и са спестени разноски по несъстоятелността в размер на около 400-500 хиляди лева. Обжалваното Определение №1120/11.04.2017 год. на ВОС противоречи и на Определение №756/11.11.2014 год. по ч.т.д.№666/14 год. по описа на ВАпС.

Уважаеми г-да Апелативни Съдии,

Видно от решението на СК от 07.03.2014 год. е посочено, че на мен следва да се изплати сума в размер на 4 % от стойността на осребрените активи. В настоящата сметка за разпределение №3 е посочено, че са осребрени активи в размер на 701 207 лв. 4 % от горепосочената сума е в размер на 28 048.28 лв. Именно такава сума следва да ми бъде заплатена, в изпълнение на решението на СК от 03.07.2014 год. **Моля** да бъде уважена подадената от мен жалба против Определелние №1120/11.04.2017 год. на ВОС по т.д.№865/09 год., като бъде изпълнено решението на СК от 07.03.2014 год., като постановите съдебен акт, с който да измените предложената сметка за разпределение, и включите в същата сума в размер на 28 048.28 лв. на името на Лъчезар М.Бажлеков, по чл.722 ал.1 т.3 ТЗ.

Надявам се, че настоящата жалба ще бъде уважена.

Приложение: препис от възражението за синдика.

С Уважение:.....

/Лъчезар Бажлеков/